

Η παλαιότερη Πομακική εφημερίδα, από το 1997

Έκδοση Πανελληνίου Συλλόγου Πομάκων

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

7 Ιουνίου 2010

Έτος 13 / Αρ. φ. 42

Ντροπή για τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό! Η υπουργός Α. Διαμαντοπούλου συμμέτοχη στην γενοκτονία των Πομάκων

Άρθρο του
Κεμάλ Φαρζζλί

Η υποκρισία της υπουργού παιδείας κας Α. Διαμαντοπούλου έχει δημιουργήσει αφόρητη ένταση στους κόλπους των Πομάκων, οι οποίοι βλέπουν μία υπουργό με ... προοδευτικές αντιλήψεις να συμμετέχει ενεργά στην γενοκτονία των νέων γενεών των Πομάκων. Η κα Διαμαντοπούλου, κρύβεται πίσω από την κα Θ. Δραγώνα και αποφεύγει να αναλάβει τις ευθύνες που της αναλογούν ως υπουργού ενός Ευρωπαϊκού κράτους και όχι ως ενός μικρού διαμετρήματος παλαιοκομματικού στελέχους. Η υπουργός, η οποία πέρασε από τα έδρανα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, δεν προβληματίστηκε άραγε για το πώς θα αντιμετώπιζε τον ιστορικό λαό των Πομάκων, οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή κυβέρνηση; Θα επέτρεπε στον τουρκικό ρατσισμό να μας εκτουρκίζει δια της βίας μέσα στις εκπαιδευτικές βαθμίδες; Καμία εμπειρία δεν απεκόμισε από το Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο;

Θα πρέπει να γνωρίζει ότι η πολιτική που ακολουθεί με την «εισαγωγή» της τουρκικής γλώσσας στα νηπιαγωγεία, παρά τους λεκτικούς ακροβατισμούς και την πολιτική της συσκότισης προς όλες τις πλευρές που ακολουθεί η υφιστάμενη της Θάλεια Δραγώνα, θα συσσωρεύσει επικίνδυνη εθνική ένταση στην Ελληνική Θράκη και θα είναι προσωπικά υπεύθυνη για ό,τι συμβεί στο άμεσο μέλλον... Αυτή την προειδοποίησή μας θα πρέπει να τη θυμάται, γιατί εμείς δεν θα την ξεχάσουμε ακόμα και όταν πάψει να είναι υπουργός και γυρίσει στην μικρή της πόλη.

Όσο για την κα Θάλεια Δραγώνα, θεωρούμε ότι η πολιτική/κομματική της παιδεία χρωματίζεται από τέτοια μονομέρεια που δεν της επιτρέπει να αντιληφθεί την Θρακική πραγματικότητα. Την αθροίζουμε απλά στην σωρό των πολιτικά ανίκανων υπευθύνων που πέρασαν από τη θέση αυτή.

Όσο όμως η θρακική κοινωνία χαρακτηρίζεται από την μακαριότητα, τόσο θα μπορούν κάποιοι εξ Αθηνών να παίζουν με το μέλλον μας.
(συνεχ. στην σ 2)

A. Διαμαντοπούλου

ΑΙΣΧΡΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΕΒΡΟΥ Ο νομάρχης Ζαμπουνίδης...

Άλλη μια αισχρή απόφαση στο χώρο της Ελληνικής Θράκης, προκαλεί προβληματισμό, αλλά και αγανάκτηση. Φέτος, η Γιορτή Κυνηγιού, που γινόταν με τεράστια επιτυχία, τα δύο τελευταία χρόνια στο Μέγα Δέρειο, θα μεταφερθεί στον ...ποταμό Άρδα, στον βόρειο Έβρο!

Η πινακίδα ακόμη δείχνει το δρόμο...

Η Γιορτή είχε μπει στο στόχαστρο των τσιρακιών της Άγκυρας, τα οποία πίεζαν να σταματήσει, για ένα και μοναδικό λόγο: τους χαλούσε έστω και για λίγες ημέρες την παντοκρατορία τους στην ορεινή ζώνη, δημιουργώντας επικίνδυνες δυναμικές, που θα μπορούσαν να περιορίσουν την απόλυτη δύναμή τους.

Οι Πομάκοι και οι Αλεβίτες της περιοχής συνέρρεαν ομαδικά, ακόμα και οι γυναίκες, συγγρωτίζονταν με άλλους ανθρώπους και οι φιγούρες των τσιρακιών της Άγκυρας, χάνονταν μέσα στο πλήθος, παίρνοντας τη πραγματική τους ανθρώπινη διάσταση. Αυτοί, που μέσα στα χωριά της περιοχής κυκλοφορούν με έπαρση, έχοντας στο πέτο τα διαπιστευτήρια της Άγκυρας, στο πανηγύρι δεν είχαν καμιά αξία και περιφέρονταν όπως όλοι. Στη διάρκεια της γιορτής δημιουργήθηκαν φιλίες μεταξύ Πομάκων και χριστιανών, επαγγελματικές συνεργασίες, προωθήθηκαν ιδέες για ανάπτυξη των τοπικών προϊόντων και γλυκισμάτων- ιδιαίτερα μεταξύ των γυναικών, ακούγονταν παραδοσιακά θρακιώτικα τραγούδια κ.ά. Αλλά και τα λιγοστά καταστήματα του χωριού (ταβέρνες, καφενεία, μπακάλικά) έκαναν απρόσμενα μεγάλους τζίρους, από τη συρροή χιλιάδων αθροιστικά πελατών (από όλη τη Θράκη), επί τρεις συνεχόμενες ημέρες.

(συνεχ. στην σ 2)

Ο Σωκ. Ξυνίδης σε σχολείο μεταναστών Οι πολιτικοί της Θράκης αγνοούν τους Πομάκους Ευαισθησία Παχυδέρμων!

Για δεκαετίες οι Θρακιώτες μυζοέκλεγαν τη μοίρα τους, ισχυριζόμενοι ότι η περιοχή δεν αναπτυσσόταν, επειδή δεν είχε αντιπροσώπευση στις μεταπολεμικές κυβερνήσεις. Κι όταν κανα δυο πολιτικοί είχαν υπουργοποιηθεί, ήταν τόσο μεγάλη η «τιμή» για την περιοχή, που τα ονόματά τους μπήκαν και σε οδούς (Μπαλατζής στην Ξάνθη και Μπακάλμπασης στην Κομοτηνή).

Ο ...Θρακάρχης κ. Ξυνίδης σε σχολείο μεταναστών

Να, όμως, που ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και την τελευταία δεκαετία μία μικρή στρατιά από Θρακιώτες έγιναν υπουργοί, υφυπουργοί και κυβερνητικοί εκπρόσωποι (και στα δύο μεγάλα κόμματα), αλλά η μοίρα του τόπου δεν φαίνεται να άλλαξε καθόλου (Ευρ. Στυλιανίδης, Απ. Φωτιάδης, Αλ. Κοντός, Γ. Πεταλωτής, Γ. Ντόλιος). Προσφάτως, αποκτήσαμε (εκ Ξάνθης) και

Γενικό Γραμματέα του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Σωκ. Ξυνίδη.

Όλοι οι παραπάνω κύριοι επέδειξαν Ευαισθησία Παχυδέρμων στο πρόβλημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των Πομάκων. Με την ανοχή ή, συνηθέστερα, με την ενεργό συμμετοχή τους, βοήθησαν να συνεχιστεί απρόσκοπτα ο βίαιος και θεσμικά κατοχυρωμένος εκτουρκισμός των Πομάκων.

Μάλιστα, ο φέρελπισ τότε, νέος πολιτικός, κ. Ευρ. Στυλιανίδης ο οποίος διετέλεσε και υπουργός Παιδείας επί κυβερνήσεως Κ. Καραμανλή (εν μέσω φρούδων όπως αποδείχθηκε θρακο-πανηγυρισμών), αρνήθηκε να πάρει την παραμικρή πρωτοβουλία για την Πομακική γλώσσα. Ταυτόχρονα, είχε αρνηθεί να δεχτεί (ούτε καν να συζητήσει) την πρόταση Πρ. Εμφιετζόγλου να χρηματοδοτήσει ο ίδιος την ίδρυση και λειτουργία «έδρας» Πομακικής Γλώσσας και Πολιτισμού στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.
(συνεχ. στην σ 3)

ΥΠΟΠΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΥΠΟΓΡΑΦΩΝ ΣΤΗΝ ΟΡΓΑΝΗ Κοροϊδεύουν τον κόσμο;

Η εφημερίδα μας πληροφορήθηκε ότι στα Πομακοχώρια της Μυρτίσκης, του Καρδάμου και του Κόβαλου, έγινε προσπάθεια συλλογής υπογραφών από τους κατοίκους, μετά από υπόδειξη του κοινοτάρχη, Εμίνογλου Μεμέτ, για να παραμείνει η κοινότητα ως έχει στο νέο χωροταξικό χάρτη («Καλλικράτη»).

Όμως, το γεγονός ότι οι υπογραφές μπαίνουν σε λευκό χαρτί, χωρίς κείμενο που να το συνοδεύει και να δικαιολογεί το λόγο συλλογής των υπογραφών μας βάζει σε έντονες υποψίες, αν θυμηθούμε την πρόσφατη κοινή δήλωση της αντινομάρχου Ροδόπης Σιμπέλ Μουσταφάογλου, του Μεχμέτ Δεβετζήογλου, και του προέδρου της Κοινότητας Οργάνης Μεχμέτ Εμίνογλου, προς τη Θ. Δραγώνα, ότι αναφορικά με τα δίγλωσσα νηπιαγωγεία και την επιθυμία τους να εισαχθεί η Τουρκική «υπάρχει σωρεία υπογραφών που το αναδεικνύουν ως αίτημα πρώτης προτεραιότητας»

Καθώς, λοιπόν, κανείς από τους Πομάκους κατοίκους της Οργάνης δε γνωρίζει τίποτα για συλλογή υπογραφών σχετικά με τα «δίγλωσσα» νηπιαγωγεία, η εφημερίδα μας επιστά την προσοχή σε όλους, να σταματήσουν οποιαδήποτε κίνηση υπογραφών σε χαρτί που δεν θα γράφει για ποιο λόγο γίνεται.

Προτρέπουμε δε τον κοινοτάρχη να δώσει στη δημοσιότητα, τόσο τις υπογραφές που μαζεύτηκαν για τη διατήρηση της κοινότητας ως έχει στο σχέδιο «Καλλικράτης», όσο και τις υποτιθέμενες υπογραφές που συγκεντρώθηκαν για τη λειτουργία δίγλωσσων νηπιαγωγείων, αν υπάρχουν.

(συνεχ. από. σ 1)

Ντροπή για τον Ευρωπαϊκό πολιτισμό! Δραγώνα εναντίον Χαράς!

Η κα Δραγώνα με την όλη στάση της κέρδισε επάξια την εκτίμηση των τουρκοφρόνων εθνικιστών, αλλά πιθανώς και του Τούρκου Προξένου και Μουσταφά Σαρνίτς, με τον οποίο εθεάθη να συνομιλεί με μεγάλη εγκάρδιότητα (δεν της περίσσεψε το ίδιο συναίσθημα για την Χαρά Νικοπούλου) και μάλιστα να δέχεται και την καρτ-βίζιτ του τούρκου διπλωμάτη, κατά την πρόσφατη επίσκεψή της στην Κομοτηνή (εγκαίνια έκθεσης ΘΡΑΚΗ). Αντίθετα, αποπειράθηκε να φιμώσει την δασκάλα του Μεγάλου Δερείου, αλλά και να δημιουργήσει τις ψυχολογικές εκείνες συνθήκες που θα την ωθούσαν στην μετάθεση.

Η Χαρά περιτριγυρισμένη από τις αγαπημένες της μαθήτρες στο Μέγα Δερείο

Μετά το πανελλήνιο κύμα συμπαράστασης υπέρ της Χαράς, στελέχη του υπουργείου διέρρευσαν ότι εάν ανακαλέσει η ίδια την μετάθεσή της, θα μπορούσαν να συνεναιίσουν. Όταν πράγματι η Χαρά πείσθηκε να υποβάλει

αίτηση ανάκλησης, την απέρριψαν με ιταμό τρόπο, επικαλούμενοι τις διαδικασίες...

Τέτοιες άξιες δασκάλες τιμούν την ιδιότητά τους και αποτελούν ορόσημα και δείκτες για κάποιους άλλους, που όχι μόνο τυφλώνουν εκπαιδευτικά τα Πομακόπουλα, αλλά τα οδηγούν και στην αγκαλιά των Τούρκων κατακτητών. Ας αφήσουμε τα Πομακόπουλα σε μουσουλμάνους δασκάλους που χύνουν δηλητήριο στην ψυχή τους, αλλά και σε χριστιανούς που αδιαφορούν και τεμπελιάζουν. Η Χαρά Νικοπούλου φώτισε με το ταλέντο, τη δύναμη και τις προσπάθειές της, όχι μόνο τις ψυχές των μαθητών της, αλλά και όλη την ορεινή Ροδόπη, η οποία στενάζει από την τουρκική κατάκτηση και την Ελληνική ανικανότητα. Είναι μια σύγχρονη ηρωίδα!

Δραγώνα.

Ο Μπετόν Μουσταφά στις Πανελλαδικές

Η αναφορά στον Μπετόν Μουσταφά (Ατατούρκ), μέσα από θέμα των Πανελλαδικών εξετάσεων διαλύει κάθε αμφιβολία για την ποιότητα της σκέψης αυτών που κυβερνούν το Ελλαδικό κράτος. Και ενώ ακόμα οι ομιωγές των δολοφονημένων στη Μικρά Ασία και τον Πόντο αντηχούν στη μνήμη όλων, ο αρχιτέκτονας της σφαγής εμφανίζεται με ένα ουδέτερο τρόπο στην διδακτέα ύλη και επιλέγεται έστω και ως παράθεμα, στις εξετάσεις. Αναρωτιόμαστε, γιατί να μην μπει ως θέμα και ο Αδόλφος Χίτλερ, ο οποίος θεωρούσε τον Μπετόν Μουσταφά ως μεγάλο δάσκαλό του; Ποια η διαφορά, αφού και οι δύο ευθύνονται για εκατομμύρια νεκρούς;

Η Ζαγάλιστα απέδειξε με στοιχεία και μαρτυρίες (βλ. Ζαγάλιστα φ.) ότι ο Μπετόν Μουσταφά γεννήθηκε στο χωριό Χρυσανγή του Λαγκαδά, και μάλιστα εντοπίσαμε και το ακριβές σημείο, όπου σήμερα σώζονται μόνο τα θεμέλια του σπιτιού. Διασώσαμε ακόμα και τη μαρτυρία πρώην Τούρκου προξένου της Θεσσαλονίκης, ο οποίος είχε ομολογήσει ενώπιον των κατοίκων το 1980, ότι πράγματι ο Κεμάλ γεννήθηκε στην Χρυσανγή.

Ο Θεσσαλονικιός συγγραφέας Γιώργος Ιωάννου, το κείμενο του οποίου χρησιμοποιήθηκε ως παράθεμα στις Πανελλαδικές δεν γνώριζε βέβαια τα στοιχεία αυτά (και δεν τον ενδιέφεραν ως λογοτέχνη), όμως διέσωσε μία άλλη σημαντική μαρτυρία, ότι δηλαδή το μαϊμού σπίτι της Θεσσαλονίκης (σήμερα ... μουσείο, δίπλα στο Τουρκικό προξενείο) έχει χτιστεί πάνω σε αρχαίο ψηφιδωτό, το οποίο όταν ανακάλυψαν οι εργάτες κατά την εκσκαφή, έσπευσαν να καλύψουν... Θα ήταν προτιμότερο να κατεδαφιστεί το μαϊμού-σπίτι και να αναδειχθεί ο ιστορικός και καλλιτεχνικός πλούτος που κρύβεται κάτω από τα θεμέλιά του. Θα πιστεύαμε περισσότερο ότι η Ακρόπολη ήταν λατρευτικός ναός των Μάγια, από τον ισχυρισμό ότι το «σπίτι» της Θεσσαλονίκης είναι το μέρος που γεννήθηκε ο μπετόν Μουσταφά...

(συνεχ. από. σ 1)

ΑΙΣΧΡΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΕΒΡΟΥ Ο νομάρχης Ζαμπουνίδης...

Η προοπτική του «ανοίγματος» του Μεγάλου Δερείου και των γύρω χωριών στην υπόλοιπη Ελληνική κοινωνία και της σμίκρυνσης της μεταξύ τους απόστασης, προκαλούσε πανικό και τρόμο... Η Γιορτή Κυνηγιού-ως μη ελεγχόμενος από αυτούς θεσμός- θεωρήθηκε από την πρώτη ακόμη χρονιά ανεπιθύμητη και στοχοποιήθηκε από τους μηχανισμούς της Άγκυρας και φυσικά από τον πειθήνιο μειονοτικό τύπο!

Όμως, δεν περιμέναμε ότι μια -το λιγότερο παράλογη- απόφαση της νομαρχίας Έβρου και του νομάρχη Ζαμπουνίδη, θα έδινε τέτοιο δώρο στην Άγκυρα! Αποφάσισαν, φυσικά με άλλα... κριτήρια, την μεταφορά της Γιορτής Κυνηγιού στον Άρδα: για λόγους μεγαλύτερης προβολής της κλπ κλπ. Επειδή, δεν είμαστε χαχόλοι, δεν μας πείθει ΚΑΘΟΛΟΥ η επιχειρηματολογία της νομαρχίας. Έχουμε δει πολλές φορές το ίδιο έργο στην Ελληνική Θράκη...

Ακόμα και αν η δική μας επιχειρηματολογία είναι προϊόν φαντασίας, τότε, ο κοινός νους, αναρωτιέται: τι δουλειά έχει μια γιορτή κυνηγιού στον ποταμό Άρδα; Μήπως η νομαρχία μπερδένει τους κυνηγούς με τους ψαράδες, τα κυνηγετικά όπλα με τα δίχτυα και τα 4x4 τζιπάκια με τις ποταμόβαρκες; Είναι πιο πρόσφορη η αμμόωδης όχθη του Άρδα, από το υπέροχο φυσικό ορεινό περιβάλλον του Μεγάλου Δερείου; Πού θα πάνε οι κυνηγοί στην κυνηγετική περίοδο, στην άμμο του Άρδα ή στα κατάφυτα δάση του Μεγάλου Δερείου;

Βέβαια ένας ...φανταστικός πολιτικός εκ Θράκης, θα μπορούσε (ίσως λέμε...) να σκεφτεί ότι με ένα σμπάρο θα πιάσει δυο τριγώνια... Η «μεταφορά της Γιορτής», από τη μια ικανοποιεί τα τσιράκια της Άγκυρας και παγιώνει περισσότερο τις πελατειακές σχέσεις μαζί τους και από την άλλη ικανοποιεί την πολυπληθέστερη χριστιανική κοινωνία του βόρειου Έβρου. Στους μεν πρώτους δίνεται το μήνυμα, ότι απέσυρα τη γιορτή από την περιοχή σας και ξεπάστρεψα τους χριστιανούς, στους δε δεύτερους, ορίστε, σας έφερα εδώ τη γιορτή να ανεβάσετε τους τζίρους από τους κυνηγούς, τι νομίζατε θα άφηνα όλο αυτό το πανηγύρι σε ένα κολω-Πομακοχώρι στη μέση του πουθενά; Αφεριμ Εφέντιμ...

Αναρωτιόμαστε: αυτός ο φανταστικός πολιτικός που εγκαταλείπει το Μέγα Δερείο στη μοναξιά, την αποξένωση και στο μαντρί της Άγκυρας, θεωρείται έξυπνος;

Η Βουλγαρία ευνόησε τον εκτουρκισμό των Πομάκων!

Το να αποδειχθεί η βουλγαρικότητα των Πομάκων θεωρήθηκε σαν κεντρικό στοιχείο τόσο των εθνογραφικών ερευνών στη Βουλγαρία από το 19ο αιώνα μέχρι πρόσφατα όσο και των επίσημων κρατικών παρεμβάσεων. Οι προσπάθειες αφομοίωσης των Πομάκων στο βουλγαρικό κράτος έγιναν σε διάφορα στάδια. Η πρώτη επιχείρηση μετονομασίας και βαπτίσματος των Πομάκων έγινε στα χρόνια του πρώτου Βαλκανικού πολέμου, ανάμεσα στον Οκτώβριο του 1912 και τον Ιούλιο του 1913.

Σε μια δεύτερη παρόμοια προσπάθεια (1938-1942) το βάρος δόθηκε στην αλλαγή των ονομάτων από τουρκικά σε βουλγαρικά καθώς επίσης και στην κατάργηση του φερετζέ και του φεσιού. Η οργάνωση Rodina επεχείρησε να αποκαταστήσει τις ρίζες των Πομάκων. Ιδρυτής της οργάνωσης Rodina ήταν ο Petar Marinov, ένας Βούλγαρος εθνογράφος μαζί με μια ομάδα Πομάκων διανοούμενων στο Σμόλιαν το 1937. Η Rodina διακήρυττε πως «ήρθε ο καιρός για τους μουσουλμάνους ομόθρησκούς μας να αναγνωρίσουν τη Βουλγαρική εθνικότητά τους, να αποκοπούν από το σκοτάδι και την άγνοια, να έχουν καθαρή κατανόηση και συνείδηση ότι είμαστε Βούλγαροι στην εθνικότητα και ότι αυτό δεν εμποδίζει την εξάσκηση της Μουσουλμανικής θρησκείας».

Από το 1948 έγινε προσπάθεια από τις αρχές για αλλαγή των μουσουλμανικών ονομάτων με σκοπό την πλήρη ενσωμάτωση στη σοσιαλιστική κοινωνία. Κατά τα έτη 1948-51 το βουλγαρικό Υπουργείο Εσωτερικών διεξήγαγε μία επιχείρηση μετοικεσίας (izselvaneto) που αφορούσε εκτοπισμό Πομάκων που ζούσαν κοντά στα σύνορα Ελλάδας-Βουλγαρίας. Ολόκληρα χωριά μετακινήθηκαν αναγκαστικά προς το εσωτερικό της χώρας, κυρίως στην περιοχή μεταξύ Σλήβεν και Βελίκο Τίρνοβο, κοντά στις πόλεις Έλενα και Ζλατάριτσα. Αρχικά ο αναγκαστικός εκτοπισμός αφορούσε άτομα που είχαν δείξει ανυπακοή προς το νέο κομμουνιστικό καθεστώς αλλά επεκτάθηκε και σε άλλους μέχρι το 1951. Τελικά το φθινόπωρο του 1954 επιτράπηκε στους εκτοπισθέντες να επιστρέψουν και πάλι στα βουνά της Ροδόπης. Ο εκτοπισμός της περιόδου 1948-51 έγινε, για περίπου 30.000 άτομα, κυρίως για λόγους ασφαλείας στα πλαίσια του ψυχροπολεμικού κλίματος.

Οι Πομάκοι των συνόρων συχνά διέσχιζαν τα σύνορα, γνωρίζοντας πολύ καλά την ορεινή περιοχή. Ήταν επίσης γνωστό ότι είχαν συγγενείς από την πλευρά της Ελλάδας, μιας ΝΑΤΟικής και άρα εχθρικής χώρας. Όμως φαίνεται πως υπήρχε διάχυτη η εντύπωση ότι κατά τα χρόνια του εμφύλιου πολέμου στην Ελλάδα οι Έλληνες κομμουνιστές δε βρήκαν την αναμενόμενη υποστήριξη από τους κατοίκους των βουνών.

Κατά τα έτη 1962-1964 στον κεντρικό όγκο της Ροδόπης στόχος της εκστρατείας αφομοίωσης ήταν να βοηθήσει τους «Βούλγαρους μουσουλμάνους» να βρουν την «αληθινή» τους ταυτότητα, να ξαναγεννηθούν. Η φράση «διαδικασία αναγέννησης» (vuzroditelen protses) απετέλεσε το σύνθημα της καμπάνιας του 1962.

Κατά τα έτη 1971-74 έγινε σε όλη τη Βουλγαρία προσπάθεια αλλαγής των ονομάτων αλλά και κατάργησης ισλαμικών εθίμων, όπως η περιτομή, το ραμαζάνι και το μπαϊράμι. Η αλλαγή των ονομάτων έγινε με επιλογή από μια λίστα «επίσημων» βουλγαρικών ονομάτων. Η διαδικασία της μετονομασίας γίνονταν επίσημα στην κεντρική πλατεία των χωριών. Οι Πομάκοι έπρεπε να πλησιάζουν σε ένα τραπέζι, να παραδίδουν τις παλιές τους ταυτότητες και να παραλαμβάνουν τις νέες με τα βουλγαρικά ονόματα.

Ποιος κέρδισε τελικά από αυτή την πολιτική; Σίγουρα, η Τουρκία η οποία εμφανίστηκε ως προστάτης των Πομάκων, όταν η ίδια σε πάρα πολλές περιπτώσεις αρνήθηκε να δεχτεί Πομάκους πρόσφυγες στο έδαφός της, διότι τους θεωρούσε (και ορθά) ως ξένους προς το τουρκικό έθνος. Η Ελλάδα σεβάστηκε πάντα και τη θρησκεία και τα ονόματά μας, αλλά δυστυχώς μας αφήνει ενυπεράσπιστους στα χέρια του Κεμαλισμού, επιτρέπει και προωθεί θεσμικά τον εκτουρκισμό μας. Εναντίον ποιού πρέπει πρώτα να στραφούμε

Αυτό που σίγουρα πρέπει να γίνει είναι οι Πομάκοι να δυναμώσουμε και να ενισχύσουμε την πιο ισχυρή οργάνωση που διαθέτουμε σήμερα στην Ελλάδα, τον Πανελλήνιο Σύλλογο Πομάκων.

Άρθρο του φοιτητή
Χασάν Κάλφα

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΠΡ. ΕΜΦΙΕΤΖΟΓΛΟΥ ΣΤΟ ΜΕΓΑ ΔΕΡΕΙΟ

Επίσκεψη στο Μέγα Δερείο πραγματοποίησε ο πρόεδρος της ΜΗΧΑΝΙΚΗΣ κ.

Μέγαλο Δερείο

Πρ. Εμφιετζόγλου, στις 28 Μαΐου 2010. Στη διάρκεια της επίσκεψης συνοδευόμενος από κατοίκους, περιηγήθηκε στον οικισμό και ενημερώθηκε για την οικονομική ζωή του τόπου, τα κοινωνικά και άλλα προβλήματα που αντιμετωπίζει το χωριό. Ήρθε σε επαφή με κατοίκους του χωριού αλλά και τη δασκάλα κ. Χαρά Νικοπούλου.

Συνομιλία με κάτοικο του χωριού

Στη συνέχεια απόλαυσε την τοπική κουζίνα σε κεντρικό κατάστημα του Μεγάλου Δερείου. Η υπόσχεση που δόθηκε είναι ότι η επαφή με τους Πομάκους του οικισμού και της ευρύτερης περιοχής, θα διευρυνθεί προς όφελος των κατοίκων. Μία από τις προτάσεις που συνδέθηκαν με την επίσκεψη, ήταν και επένδυση στην αιολική ενέργεια, καθώς στην περιοχή λειτουργούν με επιτυχία αιολικά πάρκα.

ΗΜΕΡΙΔΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΟΜΑΚΩΝ

«Έλαμψαν» επιστημονικά Τσιτσελίκης και Κτιστάκης

Με συνδιοργανωτές την Ελληνική Εταιρεία Διεθνούς Δικαίου, τη Νομική Σχολή Θράκης και το Δικηγορικό Σύλλογο Ροδόπης, πραγματοποιήθηκε Ημερίδα στην Κομοτηνή, στις 16 Μαΐου 2010, με θέμα «Η Προστασία των Δικαιωμάτων των Μειονοτήτων στα Πλαίσια του Συμβουλίου της Ευρώπης».

Από δεξιά (όπως βλέπουμε) Στ. Περράκης, Κ. Τσιτσελίκης, Α. Συρίγος και Σ. Λίβας

Η Ημερίδα πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα τελετών της νομαρχίας Ροδόπης και συμμετείχε πλειάδα διεθνολόγων και νομικών.

Στην πρωινή συνεδρία, μεταξύ άλλων, συζητήθηκαν τα δικαιώματα των Ρομά και το πλαίσιο της διεθνούς προστασίας που έχει αναπτυχθεί γύρω από αυτούς, ενώ στην απογευματινή συνεδρία ιδιαίτερο ενδιαφέρον προκάλεσε η εισήγηση του Επίκουρου καθηγητή στο Τμήμα Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Παντείου Πανεπιστημίου, κ. Άγγελου Συρίγου με θέμα «Μειονότητες μέσα στη Μειονότητα: η περίπτωση των Πομάκων και Μουσουλμάνων Τσιγγάνων της Θράκης».

Ο κ. Συρίγος αναφέρθηκε σε κάποιες περιπτώσεις παραβιάσεων των δικαιωμάτων των Πομάκων, εκ μέρους των Τουρκοφρόνων (αν και δεν έκανε καμία αναφορά στους πρωτεργάτες του Πομακικού και όσα αυτοί υπέφεραν, δηλ. στο Κέντρο Πομακικών Ερευνών, τη Ζαγάλιστα κ.ά.) και υπεραμύνθηκε των δικαιωμάτων των Πομάκων. Με αναφορές στην Συνθήκη της Λωζάνης αλλά και στα πρακτικά των συζητήσεων που προηγήθηκαν, ανέδειξε με αδιαμφισβήτητο τρόπο το γεγονός ότι η Τουρκία ήταν εκείνη που -για τους δικούς της λόγους- επέμεινε να χαρακτηριστεί η μειονότητα της Ελληνικής Θράκης, ως «μουσουλμανική».

Αμέσως μετά την εισήγησή του, υπό το κάλυμμα του επιστημονικού διαλόγου οι κ. Τσιτσελίκης και Κτιστάκης, με τις μονόπλευρες ιδεολογικοποιημένες ερωτήσεις τους απέδειξαν για άλλη μια φορά τις αντιπομακικές και επίλεκτικές τους μειονοτικές ευαισθησίες. Αλλωστε, στο ακροατήριο υπήρχαν γνωστοί τους μειονοτικοί σύντροφοι και έπρεπε ίσως να επιβεβαιώσουν την εικόνα που καλλιέργησαν τα τελευταία χρόνια- με συνέπεια και μόχθο για τον εαυτό τους- απέναντι στην τουρκόφρονα μειονότητα.

Έσπευσαν, λοιπόν, να αποδυναμώσουν τις θέσεις του κ. Συρίγου με επιχειρήματα που θα μπορούσαν να απαντηθούν με επάρκεια σε πολιτική βάση, καθώς όπως προαναφέραμε οι θέσεις των δύο παραπάνω είναι εξόχως μεροληπτικές. Τέτοιες απόψεις δεν νομίζουμε ότι θα είχαν καμία τύχη σε ένα σοβαρό, ανοιχτό και δημοκρατικό πανεπιστημιακό χώρο, παρά μόνο στον κλικαδόρικο ελληνικό (και τριτοκοσμικό).

Ο κ. Κτιστάκης επικαλέστηκε πρόσφατη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την περίπτωση της Λετονίας, σύμφωνα με την οποία το κυρίαρχο κράτος δεν μπορεί να αναμειγνύεται στα εσωτερικά μιας μειονότητας, άρα ο συνειρμός είναι σαφής για τη σχέση που πρέπει να έχει το Ελληνικό κράτος με τους Πομάκους μέσα στα πλαίσια της ευρύτερης μειονότητας... Προφανώς, ο κ. Κτιστάκης έχει μπερδέψει την βούρτσα με την ...α! Δηλαδή εισηγείται να αφήσουμε μέσα στο μαντρί το λύκο να τρώει τα πρόβατα... Τι επιστημονικός και δημοκρατικός συλλογισμός! Οι αναλογίες της περίπτωσης Λετονίας και Ελλάδας είναι ανύπαρκτες, αλλά σε αυτό θα αναφερθούμε μια άλλη φορά!

Ο κ. Τσιτσελίκης από την άλλη, με ερώτηση ...κατατέλη κατετρόπωσε τον κ. Συρίγο. Έθεσε το θέμα της ...σλαβοφωνίας, αλλά και των μητρικών γλωσσών σε πανελλήνια βάση. Με τη γενίκευσή του υπονόμεισε ευθέως το συγκεκριμένο δικαίωμα των Πομάκων, αφού αυτοί ήταν το αντικείμενο της επίμαχης εισήγησης.

Ερωτήσεις από το ακροατήριο απηύθυναν οι κ. Χαλήλ Μουσταφά, δικηγόρος και Μουσταφά Τσολάκ, κεντρικός αρθρογράφος της Τράκιανιν Σεσί. Ενοχλημένοι από την περί Πομακικού εισήγηση, αποπειράθηκαν να αρθρώσουν υπερασπιστικό λόγο (με γενικεύσεις και ελιγμούς) των γενοκτόνων των Πομάκων, αλλά εισέπραξαν την απάντηση του προεδρεύοντος διεθνολόγου κ. Στέλιου Περράκη, ο οποίος είπε ξεκάθαρα ότι στο διεθνές δίκαιο δεν έχει σημασία ο αριθμός των μειονοτικών. Είτε είναι ένα άτομο, είτε δύο ή τρία, δεν έχει καμία σημασία, τα δικαιώματά τους πρέπει να αναγνωρίζονται ανεξάρτητα από τον αριθμό τους. Έτσι, καταρρίφθηκε και επιστημονικά το φασιστικό επιχείρημα, που πιπιλίζουν εσχάτως οι τουρκόφρονες, δηλ. «πόσοι είναι αυτοί που αισθάνονται Πομάκοι; Ας τους μετρήσουμε...!». Πάει κι αυτό το επιχείρημα kardeşler, biti!

Μισο-εκτουρκισμένος Πομάκος

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΩΝ ΠΟΜΑΚΩΝ: ΘΕΛΟΥΜΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΑ

Άρθρο του
Σερίφ Μουσταφά

Το πρώτο και βασικότερο θέμα είναι η παιδεία, γιατί από αυτήν κρίνεται και το μέλλον των παιδιών μας. Ο στόχος μας είναι η σωστή εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Εάν όμως συνεχίσουμε να στέλνουμε τα παιδιά μας στα μειονοτικά σχολεία στα οποία μαθαίνουν την τουρκική γλώσσα δεν πρόκειται να προοδεύσουν. Θα αναγκαστούν να γίνουν τα τσιράκια κάποιων σύγχρονων μπέηδων και επειδή δεν νομίζω να είναι το θέλημα των γονιών αυτό το πράγμα, πρέπει να ζητήσουμε από την πατρίδα μας την Ελλάδα να μας κάνει παντού δημόσια δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία και όχι άλλα μειονοτικά, που συμφέρουν μόνο σε λίγα άτομα.

Τα θρησκευτικά βεβαίως και πρέπει να μαθαίνονται και να ασκούνται αλλά σε αυτόν τον τομέα πρέπει να γίνουν κάποιες αλλαγές: πρέπει να προσέχουμε τι μαθαίνουν τα παιδιά μας, δεν πρέπει να επιτρέψουμε ρατσιστικές κινήσεις, τουρκική προπαγάνδα και φανατισμό. Οι μεντρεσέδες πρέπει να ελέγχονται από τις νόμιμες μπουφτίες και οι δάσκαλοι πρέπει να είναι ειδικοί, δεν μπορεί ο καθένας να μαθαίνει στα παιδιά μας λάθος πράγματα και να μην ξεχνάμε ότι η θρησκεία είναι για όλους τους μουσουλμάνους της γης και δεν έχει εθνική ταυτότητα.

Η πομακική μας παράδοση είναι μεγάλη, όμορφη και πλούσια σε ποικιλία, τα τραγούδια μας, οι χοροί μας, η γλώσσα μας και ο τρόπος ζωής μας μοναδικά. Εμείς όμως πρέπει να διατηρήσουμε την παράδοσή μας και να την προστατεύσουμε από την τουρκοποίηση που προσπαθούν εδώ και καιρό να καταφέρουν οι τουρκοί μηχανισμοί στην ελληνική Θράκη.

Για αυτόν το σκοπό δημιουργήθηκε ο Πανελλήνιος Σύλλογος Πομάκων που θα συνεχίσει να δίνει τον αγώνα του ακόμα πιο εντονότερα μέχρι να σταματήσει και ο τελευταίος πράκτορας της τουρκικής προπαγάνδας να καταπιέξει και να τρομοκρατεί τους Πομάκους.

Για αυτό πρέπει να δυναμώσουμε ακόμα πιο πολύ τον Πανελλήνιο Σύλλογο Πομάκων για να μπορέσει ο σύλλογος να κινηθεί ακόμα πιο δυνατός πολιτικά και να διεκδικήσει τα ανθρώπινα δικαιώματά μας, δηλαδή δημόσια δημοτικά σχολεία και νηπιαγωγεία. Γραφτείτε όλοι οι Πομάκοι συμπατριώτες στο σύλλογο για να δείξουμε την δύναμή μας και να κερδίσουμε αυτά που μας αξίζουν.

ΠΟΜΑΚΙΚΕΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΣΤΑ ΥΨΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΩΡΑΣ

Οι Πομάκοι είμαστε ένας λαός που έζησε επί χιλιάδες χρόνια στα βουνά της Ροδόπης. Με τον καιρό δώσαμε Πομακικά ονόματα στα βουνά, στα ποτάμια, στις κορυφές.

Άρθρο του
Κανδουχάρ
Σουκρή

Επειδή πολλά από αυτά τα ξέρουν μόνο οι γέροι και κινδυνεύουν να χαθούν εμείς, στη Ζαγάλιστα, σιγά – σιγά τα καταγράφουμε και να τα προβάλλουμε τόσο μέσα από την εφημερίδα μας όσο και από το διαδίκτυο. Σήμερα θα μιλήσουμε για τα ύψωματα της Μαρίνας που βρίσκονται γύρω από το χωριό μου την Αιώρα (Λιούλκα), καθώς και σε γειτονικά χωριά.

Ανεβαίνουμε στο ύψωμα Μαρίνα και βλέπουμε πανοραμικά την Γοργόνα (Μπρατάνκοβα) και την Αιώρα (Λιούλκα). Γυρίζοντας το βλέμμα μας προς τα δεξιά της Αιώρας, διακρίνουμε πολλά χωριά αλλά πιο εύκολα την Άλμα, το Προσήλιο (Πούλεβο) και το Αρναούτ. Πάνω από το Αρναούτ υπάρχει το ύψωμα Ιμάνοβο και κάτω του Αρναούτ η πλαγιά Σρεντόκο. Στα δεξιά του Αρναούτ υπάρχει η πλαγιά Γκρόμπιετο. Όταν τελειώνει το Γκρόμπιετο, βλέπουμε μια μικρή βρύση, την Μαρίνσκ βρυς και έπειτα συναντάμε το ύψωμα Μάλκο Μαρίνα.

Λίγο πίσω από το Μάλκο Μαρίνα υπάρχει η κορυφή Βραντσκό Κάμεν ή Βραγιά από όπου σύμφωνα με τις μαρτυρίες των ηλικιωμένων έπεσαν στον γκρεμό άντρες και γυναίκες προκειμένου να μην πέσουν στα χέρια των Τούρκων τον καιρό της Οθωμανικής κατάκτησης.

Λίγο πιο κάτω δεξιά από το Μάλκο Μαρίνα έχουμε τα ύψωματα Τσόρκα και Τσούκα. Ο χωματόδρομος περνάει από δίπλα τους και κατηφορίζοντας συναντάς μια βρύση, δίπλα από την οποία περνάει ένα ρυάκι, το Σινάϊκοβο. Κατεβαίνοντας στο τέλος του χωματόδρομου φτάνουμε στην άσφαλτο και στα αριστερά μας βλέπουμε το χωριό Τρίγωνο (Τουλκιέβο) και στα δεξιά τον Κουτσομύτη (Χαλόλοβο).

Αναλυτικά τα ονόματα που καταγράψαμε μαζί με τις φωτογραφίες μπορείτε να τα βρείτε στο διαδίκτυο στην ιστοσελίδα της Ζαγάλιστα (www.zagalisa.gr).

Υψώματα Τσόρκα - Τσούκα

(συνεχ. από. σ 1)

Ο Σωκ. Ξυνίδης σε σχολείο μεταναστών

Καμία, μα καμία, πρωτοβουλία από κανέναν από τους παραπάνω, ούτε καν προσχηματική δήλωση, για να περισωθεί οτιδήποτε από την συντελούμενη πολιτισμική γενοκτονία, σαν να ζουσταν και να ήρθαν από άλλο κόσμο!

Από σεβασμό στην αλήθεια οφείλουμε να εξαιρέσουμε τη φωτεινή περίπτωση του Ξανθιώτη πολιτικού κ. Παν. Σγουρίδη, ο οποίος μόνος, μέσα στο σύμπαν των υποταγμένων, άρθρωσε -με βαρύ πολιτικό κόστος- δημόσιο φιλοπομακικό λόγο.

Πρόσφατα, πληροφορηθήκαμε από τον Τύπο, ότι ο κ. Ξυνίδης μαζί με την υφυπουργό Αποκέντρωσης κα Θεοδώρα Τζάκρη, επισκέφθηκαν το σχολείο Εκμάθησης Ελληνικής Γλώσσας, για Μετανάστες, που λειτουργεί από τον Σεπτέμβριο του 2009, στο δήμο Συκεών (Θεσσαλονίκης). Η κα Τζάκρη δήλωσε μεταξύ άλλων «θέλουμε μια κοινωνία χωρίς αποκλεισμούς...», ενώ ο κ. Ξυνίδης «είμαι περήφανος... αυτή είναι η αντίληψή μας, αυτό είναι το μοντέλο... τέτοιες προσπάθειες χρειάζεται ο τόπος μας».

Εμείς, ερωτούμε τον κ. Ξυνίδη: «δεν έχουν θέση στις δημοκρατικές του αντιλήψεις και στο δημοκρατικό του μοντέλο οι Πομάκοι; Θα επισκεφθεί ποτέ ένα Πομακικό σχολείο για να διακηρύξει το δικαίωμα στην εκμάθηση της μητρικής μας γλώσσας; Τέτοιες πρωτοβουλίες δεν χρειάζονται στη Θράκη;».

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΑ ΠΟΜΑΚΟΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ

Ονομάζομαι Γκάτζογλου Χιλμή και κατάγομαι από τη Μέδουσα (Μέμκοβα) του ν. Ξάνθης. Είμαι και εγώ ένας από τους χιλιάδες Πομάκους που ταλαιπωρούμαι εδώ και χρόνια από το θέμα της ανεργίας στο νομό Ξάνθης. Έχω αναγκαστεί από νεαρή ηλικία να δουλέψω σε πολλά μέρη της Ελλάδας (Αθήνα, Κρήτη, Κατερίνη κ.α.) ως εργάτης σε διάφορες δουλειές και στα ναυπηγεία του Πειραιά, ενώ για πολλά χρόνια δούλεψα σαν μάγειρας στα ναυπηγεία της Γερμανίας.

Άρθρο του
Γκάτζογλου Χιλμή.
Μέδουσα.

Σήμερα τα προβλήματα παραμένουν τα ίδια και χειρότερα, αν σκεφτεί κανείς την οικονομική κρίση στη χώρα μας και το γεγονός ότι στην Γερμανία και την Ολλανδία προτιμούνται ως εργάτες Βούλγαροι και Ρουμάνοι επειδή δέχονται να δουλέψουν με πολύ λιγότερα λεφτά σε σχέση με εμάς.

Κάθε χρόνο ακούμε μεγάλα λόγια: ότι θα μας φτιάξουν δουλειές, ότι θα πέσει η ανεργία, ότι θα έχουμε ανάπτυξη αλλά η πραγματικότητα είναι ότι τα πράγματα πάνε από το κακό στο χειρότερο και εργασία δεν υπάρχει. Στο δικό μου το χωριό, τη Μέδουσα, ο κόσμος κατεβαίνει στην πόλη ελπίζοντας για καλύτερη τύχη. Και αυτό επειδή στα ορεινά το κράτος και οι τοπικοί άρχοντες δεν έχουν φροντίσει ποτέ να φτιάξουν δουλειές που θα μας κρατήσουν στον τόπο μας.

Εμείς δεν ζητάμε από κανέναν τίποτε παράλογο, θέλουμε δουλειά για εμάς και τα παιδιά μας.

Τέλος, θέλω να πω ότι είμαι περήφανος που είμαι Πομάκος και που είμαι μέλος του Πανελληνίου Συλλόγου Πομάκων. Δεν φοβάμαι κανέναν, ζω σε μια δημοκρατική χώρα και καλώ όλους τους Πομάκους να γραφτούν μέλη στο Σύλλογό μας για να μπορέσουμε όλοι μαζί να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας.

ΓΡΑΨΟΥ ΜΕΛΟΣ

στον Πανελλήνιο Σύλλογο Πομάκων. Μόνο οργανωμένα και συλλογικά θα διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας και θα αποτρέψουμε την πολιτισμική μας γενοκτονία.

Ο Σύλλογός μας μεγαλώνει και δυναμώνει κάθε ημέρα.

Κόψτε και συμπληρώστε την αίτηση (που δημοσιεύουμε παρακάτω) και στείλτε την ταχυδρομικά ή τηλεφωνήστε να την παραλάβουμε εμείς, από όπου εσείς θέλετε. Νικήστε το φόβο, οργανωθείτε, αγωνιστείτε!

**ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!
ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ!**

ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

ΠΡΟΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΠΟΜΑΚΩΝ

Λοχ. Ορφανουδάκη και Ηλέκτρας
691 00 Κομοτηνή

Κύριοι,

είμαι Πομάκος και παρακαλώ να με δεχθείτε ως μέλος στον Πανελλήνιο Σύλλογο Πομάκων. Επιθυμώ να αγωνιστώ για τη διάσωση της γλώσσας και του πολιτισμού μας.

Επώνυμο

Όνομα

Πατρώνυμο

Διεύθυνση κατοικίας

Επάγγελμα

Διεύθυνση Εργασίας

Τόπος Γέννησης

Ημερομηνία Γέννησης

Αριθμ. Ταυτότητας ή διαβατηρίου

Τηλ. Οικίας

Τηλ. Εργασίας

Κινητό

Ηλεκτρονική δ/νση (e-mail)

Ο Αιτών

Ημερομηνία Υποβολής Αίτησης

Υπογραφή

(*Επισυνάπτω φωτοαντίγραφο της αστυνομικής μου ταυτότητας)

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

Τρίτο μέρος

Κατά το έτος 1968, με Βασιλικό Διάταγμα, που εξέδωσε η τότε στρατιωτική

Άρθρο του
Ισμά Αχμέτ

Κυβέρνηση ιδρύθηκε η Ειδική Παιδαγωγική Ακαδημία Θεσσαλονίκης, με σκοπό να επανδρώσει με δασκάλους τα Μειονοτικά Σχολεία, με μουσουλμάνους δασκάλους από την ίδια την Μειον/τητα της Θράκης και να παύσει η έλευση δασκάλων, αμφίβολης εκπαιδευτικής κατάρτισης από τριτάξια παιδαγωγικά Λύκεια της Τουρκίας. Το μέτρο αυτό κρίθηκε αναγκαίο και αργότερα όπως αποδείχθηκε ορθό, έβαλε τέρμα στην ασυδοσία όποιος φορούσε σαρίκι ή όποιος ήταν χαφίζ ή πήγαινε για ένα διάστημα βόλτα στην Τουρκία γινόταν δάσκαλος. Για μισό αιώνα χωρίς καμία παιδαγωγική και εκπαιδευτική κατάρτιση άτομα δίδασκαν στα Μειονοτικά Σχολεία.

Ο μεγάλος δείκτης αναλφαριθμητισμού στους μουσουλμάνους άνω των 40 ετών στην Θράκη που κυμαινόταν γύρω στο 80 %, προερχόταν από την έλλειψη καταρτισμένων εκπαιδευτικού προσωπικού. Το ίδιο έτος υπογράφηκε το Έλληνο-Τουρκικό Πρωτόκολλο που προέβλεπε συν τοις άλλοις την ανταλλαγή 35 μετακλητών Τούρκων δασκάλων για τα μειονοτικά σχολεία της Θράκης με 35 μετακλητούς δασκάλους Έλληνες για τα μειονοτικά σχολεία της Κων/πολης.

Αμέσως δημιουργήθηκε μια χαώδης κατάσταση στα Μειονοτικά σχολεία με τις έξι [6] κατηγορίες δασκάλων. Φούντωσε η σύγκρουση Κεμαλικών με τους Συντηρητικούς και επήλθε μεγάλο χάσμα μεταξύ των δασκάλων όλων των κατηγοριών. Το Υπουργείο Παιδείας για να κατευνάσει όλες τις πλευρές επανέκδωσε τα βιβλία που προερχόταν από την Τουρκία και τύπωσε νέα βιβλία με οθωμανική γραφή και διανεμήθηκαν στα σχολεία. Αμέσως δημιουργήθηκε πρόβλημα εκμάθησης των βιβλίων αυτών, διότι οι εκ Τουρκίας προερχόμενοι δάσκαλοι δεν γνώριζαν την οθωμανική γραφή και οι εδώ δάσκαλοι δεν γνώριζαν την Λατινική γραφή. Οι σχολικές εφορείες που ήταν τότε υπεύθυνες για την πρόσληψη δασκάλων, κάθε μέρα προσλαμβάνανε και απολύανε δασκάλους. Οι ταμπέλες στα σχολεία αλλάζανε, τότε ονομάζονταν Τουρκικά και τότε Μουσουλμανικά.

Οι Πομάκοι αγνοήθηκαν πάλι και από την Τουρκία αλλά και από το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας. Με την αποφοίτηση των πρώτων δασκάλων από την Ε.Π.Α.Θ. το έτος 1972 διορίστηκαν για την σχολική χρονιά 1972-1973 σε διάφορα σχολεία της Θράκης χωρίς κανένα σχεδιασμό. Ταυτοχρόνως έπαψε να διορίζει αποφοίτους από την Τουρκία.

Πρόβλημα δημιουργήθηκε με τους δασκάλους της ΕΠΑΘ διότι ο νόμος προέβλεπε 150 θέσεις και τα Μ/κά σχολεία ήταν 243 εκείνη την εποχή. Η ΕΠΑΘ δεν έδωσε βαρύτητα στην ποιότητα των δασκάλων αλλά στην ποσότητα, προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες των σχολείων. Αποτέλεσμα Πομάκοι δάσκαλοι με ελάχιστη γνώση τουρκικών να διορίζονται σε τουρκόφωνα σχολεία, κηρύσσονταν ανεπιθύμητοι και ανίκανοι, να διδάξουν στα σχολεία αυτά και δάσκαλοι που δεν γνώριζαν την οθωμανική γραφή ήταν ανίκανοι να διδάξουν το Κοράνιο στα Πομακικά σχολεία.

Η Άγκυρα εκμεταλλεύθηκε την χαώδη κατάσταση που επικρατούσε και προέβη στην ίδρυση παρασχολείων και έβαλε στόχο τους δασκάλους της ΕΠΑΘ. Οι δάσκαλοι δεινοπαθούσαν [δεν μισθοδοτούνταν από το Δημόσιο και δεν είχαν ιατρο-φαρμακευτική κάλυψη] και οι γονείς και κηδεμόνες τιμωρούνταν με πολύμηνες φυλακίσεις και πρόστιμα κάνοντας το παιχνίδι σύμφωνα με την βούληση της Άγκυρας.

Οι πρώτοι 60 δάσκαλοι απόφοιτοι της ΕΠΑΘ διορίστηκαν Δημόσιοι Υπάλληλοι το έτος 1981. Η πίεση της Άγκυρας ήταν τόσο δραστική, ώστε από τους 60 δασκάλους, οι 40 περίπου δεν αποδέχθηκαν το διορισμό τους και τους επανένταξε στις τάξεις του, αμείβοντάς τους από τα μυστικά κονδύλια του Τουρκικού ΥΠΕΞ.

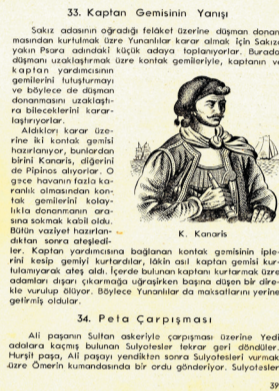
Συνέπεια των παραπάνω ήταν η συνέχιση της κακής παιδείας και εκπαίδευσης σε όλα τα Μ/κά σχολεία και ακόμα χειρότερα στα Πομακοχώρια.

Στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας μας θα αναφερθούμε στην ίδρυση και διάλυση των Διδασκαλικών Συλλόγων, στην ίδρυση Δημοσίων Γυμνασίων στην ορεινή περιοχή και στην έκδοση Τουρκικών βιβλίων από το Ελληνικό Υπουργείο Παιδείας γραμμένα από χριστιανούς συγγραφείς.

Η ΖΑΓΑΛΙΣΑ

**πρώτη στην Ελλάδα θα
καταρρίψει άλλο ένα Τουρκικό
μύθο που συνδέεται
με την Θράκη**

ΖΑΓΑΛΙΣΑ

Μηνιαία έκδοση

Ιδρυτής: Κέντρο Πομακικών Ερευνών, Ιδιοκτήτης: Πανελλήνιος Σύλλογος Πομάκων, Εκδότης/Διευθυντής: Ισμά Αχμέτ, Εκτύπωση: ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ Α.Ε., Διεύθυνση : Εφημερίδα Ζαγάλις, Λοχαγού Ορφανουδάκη και Ηλέκτρας , 691 00 Κομοτηνή, Ηλεκτρονική Διεύθυνση: kepoer@yahoo.gr, Τηλέφωνα επικοινωνίας: 6988.448.432, Ποσό Ετήσιας Συνδρομής 20€, Αρ. Λογαριασμού Τραπεζής: Τράπεζα Κύπρου: 15755815, Eurobank 0026-0464-32-0100056534, Εθνική 378/365735-37 (Παρακαλούμε ζητάτε ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ από την Τράπεζα την αναγραφή του ονοματεπώνυμού σας, ως αιτιολογία κατάθεσης).